

Arrest

nr. 347 650 van 2 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 19 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANHALST. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 30 juni 2025.

Op 4 december 2025 wordt verzoekster gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 24 december 2025 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op [...] 2006 in Tbilisi en hebt u de Georgische nationaliteit. Uw ouders scheidden toen u twee jaar oud was. Uw vader was gewelddadig naar uw moeder toe en ook u kreeg reeds op jonge leeftijd te maken met zijn fysiek geweld. Zo zou u later van uw moeder en uw neef hebben vernomen dat uw vader u op tweejarige leeftijd zodanig had gestampt dat u niet langer op uw benen kon staan.

Na de scheiding van uw ouders hertrouwde uw vader snel en werd u ondergebracht bij uw paternale grootouders in het dorp Muchrani. U verbleef 3-4 jaar bij uw paternale grootouders maar moest daar opnieuw verbaal en fysiek geweld verduren van de echtgenote van uw oom, die beiden eveneens bij uw grootouders inwoonden. Intussen werd uw halfzus in 2009 geboren, uw stiefmoeder stierf echter kort erna. U was enorm aangeslagen door het overlijden van uw stiefmoeder omdat u heel die tijd was wijsgemaakt dat zij uw biologische moeder was. Pas later biechtte uw oom u op dat het uw stiefmoeder was. Na haar overlijden werd uw halfzus naar Rusland gestuurd en smeekte u op uw beurt bij uw vader om naar zijn familie in Tbilisi te mogen verhuizen. Hij stemde hiermee in en u nam uw intrek bij uw paternale tante M. in de wijk Temka. U woonde nooit samen onder één dak met uw vader, hij woonde bij een neef in de wijk Gldani, maar hij kwam u regelmatig bezoeken. Vrijwel elk bezoek ontvaardde echter in ruzies, vooral als uw vader gedronken had. Daarbij schold hij u de huid vol en gedroeg hij zich agressief. Zo maande hij u bijvoorbeeld aan om terug naar binnen te komen wanneer u met een vriendin aan uw woning had afgesproken.

Op een dag besliste u om vanuit Tbilisi naar Muchrani af te reizen om uw nicht te bezoeken. Haar vader was eveneens thuis toen er een man op bezoek kwam die zowel u als uw nicht voorstelde om jullie borsten te kussen tegen betaling. Toen u dat later aan uw oom vertelde verbood hij u om die informatie met eender wie te delen. U besliste alsnog om er met een kennis over te praten. Toen uw oom dit vernam gooide hij de tafel om en begon u te slaan.

Na het afronden van uw middelbare schoolopleiding schreef u zich in aan de universiteit maar kon de studiekosten niet betalen waardoor u reeds na zes maanden met uw opleiding moest stoppen. U ging vervolgens werken in verschillende warenhuizen in zowel dag – als nachtschifts. U was op uw werk toen u kennis maakte met S., een Egyptische student met wie u vrij snel een liefdesrelatie begon – zonder het medeweten van uw familie, op een nicht en de huidige echtgenote van uw vader na. Na 4-5 maanden verloofde u zich met S. Toen uw vader dit te weten kwam, werd hij razend en greep u bij de keel in een poging om u te wurgen. Uw vader houdt immers niet van vreemdelingen. Uw vader had u in het verleden reeds eerder trachten te vermoorden door u te wurgen – de eerste keer was nadat u de waarheid was te weten gekomen over uw biologische moeder, de derde en laatste keer vond plaats nadat hij te weten was gekomen dat uw vriend G. homo was.

Ook S. werd bedreigd en een keer aangevallen door uw vader. Onder druk van uw vader was u genooddaakt om uw relatie na zes maanden te beëindigen, hierna zou u niets meer vernemen van uw voormalige verloofde.

Uiteindelijk besliste u om Georgië te ontvluchten. De gespannen relatie met uw vader doorheen de jaren had u immers psychologische problemen bezorgd. Bovendien werd u ook mishandeld door de zoon van uw tante M. toen hij u tijdens de Coronaperiode onterecht had beschuldigd van diefstal. U had getracht om weerwoord te bieden tegen zijn beschuldigingen waarna hij u was beginnen slaan.

Inmiddels had u verschillende zelfmoordpogingen ondernomen - een keer door een overdosis medicatie in te nemen en andere keren door een mes aan uw keel te houden - maar werd telkens opnieuw op tijd door iemand betrapt. U werd eveneens psychologisch begeleid in Georgië en werd, als gevolg van uw zelfmoordpogingen, een maand voor uw vertrek, doorverwezen naar een psychiater maar slaagde er toen niet in om een afspraak vast te leggen.

U kocht vliegtickets naar België. Eenmaal aangekomen op de luchthaven bleek uw vlucht echter niet meer te vertrekken. U belde toen uw biologische moeder op, met wie u sinds uw 14-15 jaar sporadisch contact had – en kon 1-2 dagen bij haar terecht. Vervolgens dook u onder bij uw vriend G. in de wijk Gldani maar voelde u daar onvoldoende veilig aangezien dat uw vader in diezelfde wijk verbleef. Na 6 dagen trok u bijgevolg naar het huis van een vriendin van uw nicht in de wijk Sanzona alvorens u op 29/06/2025 uw vliegtuig nam naar België en daar een dag later een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de plaatselijke asielinstanties.

Ter staving van uw vluchtrelaas legde u de volgende bewijsstukken neer: 5 foto's waarop uw opgelopen blauwe plekken staan afgebeeld, screenshots van het berichtverkeer met uw halfzus, met uw vader, met uw stiefmoeder, een psychologisch attest die in België werd uitgeschreven

Bij Dienst Vreemdelingenzaken legde u de volgende bewijsstukken neer: uw identiteitskaart en uw paspoort. Op 09/12/2025 liet uw advocaat een kopie van uw psychologisch rapport uit Georgië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo verklaarde u aan migraineaanvallen te lijden waarbij u zichtproblemen zou ervaren en een slappe [hand]. Voorts zou u eveneens last hebben van geheugenproblemen. U legde verder een psychologisch attest neer die in België werd uitgeschreven en dat louter bevestigt dat u een psychologisch traject volgt. Doorheen het gehoor bleek echter niet dat uw gezondheidsklachten u dermate hinderden dat u niet in staat was om uw volledige medewerking aan het onderzoek te verlenen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen zou u niet langer naar Georgië kunnen terugkeren uit vrees voor uw vader die u zou kunnen vermoorden nadat hij op de hoogte was geraakt van uw verloving met een Egyptenaar. U slaagde er echter niet in om uw verklaringen aannemelijk te maken

Vooreerst dient bemerkt te worden dat er weinig geloof kon gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw liefdesrelatie met S. Zo kon het feit dat u zijn naam en voornaam na een liefdesrelatie van zes maanden niet kon onthouden - louter omdat die te lang was en dat u aan geheugenproblemen leed - weinig overtuigen (GV P. 7). Te meer omdat uw liefdesrelatie zeer recent was – het startte in januari 2025 en duurde tot een maand voor uw vertrek op 29/06/2025 (GV P. 13). Gezien die recente gebeurtenissen met betrekking tot uw verloving kon redelijkerwijs verwacht worden dat u zich op z'n minst de voornaam van uw verloofde zou kunnen herinneren. Het feit dat u daar niet in slaagde plaatste reeds bij aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts kon het feit dat u slechts oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen kon afleggen met betrekking tot uw voormalige liefdespartner en jullie relatie evenmin overtuigen. U wist louter dat hij tandheelkunde studeerde aan de universiteit, dat hij niet werkte, dat hij broers had en een moeder die het liefste zou hebben dat u met hem terug naar Egypte zou keren (GV P. 8-9). Opnieuw kon redelijkerwijs verwacht worden dat u uitvoeriger en op een doorleefde wijze over uw verloofde en jullie relatie zou kunnen vertellen. Het feit dat u daarbij slechts één foto kon voorleggen als bewijs van jullie relatie en u zelfs niet wist op welke naam u hem moest opzoeken nadat u al uw accounts had verwijderd (GV P. 9) plaatste louter meer twijfels bij de geloofwaardigheid van uw relatie en bij de daaruit vloeiende problemen met uw vader.

Zelfs indien er enig geloof kon gehecht worden aan het feit dat u het slachtoffer was van huiselijk geweld vanwege uw vader, en andere familieleden, dient bemerkt te worden dat geen enkele inspanningen hebt geleverd om uw situatie in Georgië aan te klagen, wat onaannemelijk is.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 12 februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20250212.pdf), blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.*

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld

voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is. U slaagt hier echter niet in.

Zo blijkt u noch naar de politie, noch naar organisaties te zijn gestapt om bescherming te zoeken tegen uw vader (GV P. 18-19), wat onaannemelijk was. Uw bewering dat u niet had gedurfd om naar de politie te stappen omdat u een vriendin van een vriendin kende bij wie dat slecht was afgelopen (GV P. 18) kon daarbij weinig overtuigen, te meer omdat uit diezelfde verklaringen bleek dat de politie wel degelijk was tussengekomen (GV P. 19), wat bewijst dat er weldegelijk bescherming voor handen is voor dergelijke problemen in Georgië. Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker verwacht worden dat hij redelijke pogingen onderneemt om bescherming in eigen land te verkrijgen, wat in casu niet het geval was.

Voorts blijkt uit uw verklaringen niet dat u de toegang tot psychiatrische hulp zou worden ontzegd bij een eventuele terugkeer naar Georgië. Zo verklaarde u een psychologisch begeleidingstraject te hebben gevolgd in Georgië en dat u een maand voor uw vertrek nog naar een psychiater was doorverwezen omwille van uw zelfmoordpogingen (GV P. 22), waardoor gesteld kan worden dat u uw traject bij een eventuele terugkeer opnieuw zou kunnen aanvatten.

Op basis van die vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u een vrees zou koesteren t.o.v. een terugkeer naar Georgië en komt u niet in aanmerking om als vluchteling erkend te worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. U komt voorts evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving voorlegde, verandert niets aan bovenstaande appreciatie. De 5 foto's waarop uw opgelopen blauwe plekken afgebeeld staan verklaren immers niets over de omstandigheden waarin u die had opgelopen en hebben bijgevolg een relatieve bewijswaarde.

De voorgelegde screenshots van het berichtverkeer met uw halfzus, met uw vader en met uw stiefmoeder veranderen niets aan het feit dat u op bescherming zou kunnen rekenen in Georgië indien u daadwerkelijk te maken zou hebben met huiselijk geweld

Het voorgelegd psychologisch attest bevestigt louter dat u een psychologisch traject bent opgestart in België. Zoals reeds eerder in de beslissing werd gemotiveerd bleek u echter ook reeds opgevolgd te worden in Georgië en wijst niets op dat het feit u bij een eventuele terugkeer zou uitgesloten worden van verdere psychologische en of psychiatrische begeleiding. U legde ook een Georgisch psychisch attest neer waaruit blijkt dat u het mentaal moeilijk had maar waaruit eveneens blijkt dat u hiervoor in Georgië terecht kon.

Uw Georgische nationaliteit staat niet ter discussie waardoor uw identiteitskaart en Paspoort weinig relevantie hebben voor deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de principes van behoorlijk bestuur, het vertrouwensbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en een beoordelingsfout van het CGVS, van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Ter terechtzitting op 12 mei 2026 legt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer met volgende stukken:

- attest van psychiater d.d. 15/04/2026 (stuk 1);
- attest van psychologische opvolging d.d. 02/12/2025 (stuk 2);
- medisch attest en voorschrift van huisarts d.d. 23/10/2025 (stuk 3).

Stukken 2 en 3 heeft verzoekster ook reeds voorgelegd aan het CGVS.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Bijzondere procedurele noden

Verzoekster werpt in het verzoekschrift op dat er onvoldoende rekening is gehouden met haar bijzondere procedurele noden. De Raad kan verzoekster echter niet volgen.

Uit het administratief dossier (hierna AD) blijkt dat verzoekster op 23 oktober 2025 voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS werd uitgenodigd. Bij aankomst op het CGVS was zij echter onwel geworden en werd het gehoor afgelast. De volgende dag bezorgde haar advocaat een medisch attest aan het CGVS waarin de huisarts stelt dat verzoekster aan een depressie lijdt en haar rust en medicatie voorschrijft. Verzoekster legt dit medisch attest opnieuw voor bij aanvullende nota (stuk 3). Op 4 december 2025 werd verzoekster opnieuw voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS uitgenodigd. Tijdens dit persoonlijk onderhoud benadrukte verzoekster dat ze psychologische problemen heeft en dat ze nood heeft aan psychiatrische opvolging (AD, NPO CGVS, p. 22-23). Ze legde ook een psychologisch attest van 2 december 2025 voor waarin wordt gesteld dat zij een psychologisch traject is opgestart in België (AD, groene map, stuk 5). Verzoekster legt dit psychologisch attest opnieuw voor bij aanvullende nota (stuk 2). Na het persoonlijk onderhoud maakte verzoeksters advocaat een psychologisch attest uit Georgië over waarin wordt gesteld dat verzoekster tekenen van emotionele overbelasting, angst en psychologisch trauma vertoont en waarin de verderzetting van de psychologische begeleiding wordt aanbevolen (AD, groene map, stuk 8).

Verzoekster meent dat het CGVS had moeten wachten met het nemen van een beslissing tot ze een omstandig psychiatrisch rapport had voorgelegd. Tot op heden werd echter nog geen omstandig psychiatrisch rapport voorgelegd. Ter terechtzitting verklaart verzoekster dat ze reeds een zevental sessies van psychologische begeleiding in het opvangcentrum heeft gekregen en dat ze ook in begeleiding is bij een psychiater waarbij ze eerst drie keer contact op afstand heeft gehad maar ondertussen een psychiater heeft gevonden waar fysieke consultatie mogelijk is. Bij aanvullende nota (stuk 1) legt verzoekster een attest van een psychiater voor die bevestigt dat zij op 15 april 2026 bij hem op consultatie is geweest voor ernstige problemen van depressie.

Uit de voorgelegde stukken blijkt weliswaar dat verzoekster psychologische problemen heeft en in psychologische/psychiatrische begeleiding is maar nergens uit deze stukken kan worden afgeleid dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om ten gevolge van deze problemen haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader het persoonlijk onderhoud te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Uit deze stukken blijkt geenszins dat haar cognitief vermogen dermate zou zijn aangetast dat zij niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het persoonlijk onderhoud op 4 december 2025 bij het CGVS op een normale wijze is verlopen en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Verzoekster was in staat om haar problemen en haar vrees op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Zij kon eveneens omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven en er werd haar voldoende tijd gegeven om haar relaas op een rustige manier uiteen te zetten. Naar het oordeel van de Raad blijken er geen elementen die (de kwaliteit van) het gehoor zouden kunnen hebben bemoeilijkt. Evenmin zijn er indicaties die erop wijzen dat de betrouwbaarheid van de gespreksinhoud in het gedrang kwam. Verzoekster toont niet in concreto aan waar het persoonlijk onderhoud niet correct zou zijn verlopen en welke bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen, noch preciseert zij waaruit deze bijkomende steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan en hoe die van invloed hadden kunnen zijn geweest op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en op de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

De door verzoekster bij aanvullende nota neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voormelde beoordeling. Het attest van een psychiater van 15 april 2026 (stuk 1) bevestigt enkel dat verzoekster op die dag bij hem op consultatie is geweest voor ernstige problemen van depressie. Het attest van psychologische opvolging van 2 december 2025 (stuk 2) en het medisch attest van de huisarts van 23 oktober 2025 (stuk 3) werden reeds op het CGVS voorgelegd en in overweging genomen.

Uit het voorgaande besluit de Raad dat verzoeksters rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd werden en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Uit haar verklaringen blijkt dat verzoekster sinds zeer jonge leeftijd slachtoffer was van huiselijk geweld door haar vader. Sinds ze twee jaar oud was, woonde ze nooit meer samen onder één dak met hem. Hij kwam haar echter wel regelmatig bezoeken en elk bezoek onttaarde vrijwel altijd in ruzies. Haar vader heeft verzoekster ook meermaals pogen te wurgen, de eerste keer toen ze de waarheid over haar biologische moeder te weten kwam en daarna nog, kort voor haar vertrek naar België, toen haar vader vernam dat ze zich verloofd had met een Egyptenaar en toen hij vernam dat een vriend van haar homoseksueel was. Door de gespannen relatie met haar vader doorheen de jaren heeft verzoekster psychologische problemen ontwikkeld en was ze in psychologische behandeling in Georgië. Verzoekster heeft in het verleden ook verbaal en fysiek geweld moeten verduren door de echtgenote van haar oom toen ze als kind gedurende vier à vijf jaar ondergebracht was bij haar paternale grootouders. Verzoekster werd ook een keer geslagen door haar oom en een andere keer door de zoon van haar tante. Voor een verdere samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.3. De Raad betwist geenszins dat verzoekster het slachtoffer was van huiselijk geweld door haar vader en andere familieleden. De motieven in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van haar problemen met haar vader omwille van haar verlovings met een Egyptenaar, acht de Raad overtuigend. Verzoeksters kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken.

5.4. De Raad wijst er evenwel op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

5.5. De Raad stelt vast dat uit de COI Focus "*Georgië – Algemene situatie*" van 12 februari 2025, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights

Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Wat betreft huiselijk geweld blijkt uit voormelde informatie dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gender gerelateerd geweld. In 2024 vinden net zoals voorgaande jaren opleidingen plaats voor procureurs en rechters met focus op de behandeling van zaken van huiselijk geweld. Meer dan 400 onderzoekers, openbare aanklagers en rechters hebben in 2021-2022 een opleiding gevolgd om gevallen van seksueel geweld efficiënter te onderzoeken, vervolgen en berechten.

De Georgische strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf. De Public Defender noteert in het jaarrapport over 2023 dat daders van huiselijk geweld steeds vaker een elektronische armband krijgen bovenop een contactverbod. Het aantal contactverboden blijft in 2023 stabiel in vergelijking met voorgaande jaren en schommelt rond de 9.000. GYLA stelt in 2024 dat de procureur-generaal in de meeste strafzaken aangaande huiselijk geweld, 97 % in totaal, een verzoek indient om de beklaagde in voorlopige hechtenis te plaatsen. In een aantal situaties verkiest de rechter om een borgtocht te vragen in plaats van preventieve opsluiting.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht, op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven net zoals voorgaande jaren evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De Europese Commissie stelt in het uitbreidingsrapport van oktober 2024 vast dat er een toename is van het aantal meldingen over gender gerelateerd en huiselijk geweld, in het bijzonder over seksueel geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden, vluchtelingen, LGBTIQ+-personen en vrouwen op het

platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Het aantal vrouwenmoorden blijft ook hoog. Volgens de Europese Commissie is er ruimte voor verbetering wat betreft preventie en aanpak. De Public Defender stelt in 2023 een verbetering vast wat betreft het identificeren van het motief gender, wat geldt als een verzwarende omstandigheid, in rechtszaken aangaande vrouwenmoorden en moordpogingen op vrouwen. Toch blijft het in bepaalde situaties een uitdaging om dit correct te identificeren in de fase van het onderzoek of in de rechtbank.

Eén van de EU-aanbevelingen voor Georgië met het oog op het verwerven van de status van kandidaat-lidstaat beoogde het verbeteren van gendergelijkheid en vooruitgang in de strijd tegen huiselijk geweld. Deze aanbeveling werd in november 2023 beschouwd als volledig geïmplementeerd. Het aanpassen van de definitie van verkrachting blijft een werkpunt. Een positieve evolutie is het feit dat het na een wetwijziging in december 2022 niet langer vereist is om de status van slachtoffer te hebben om in aanmerking te komen voor publieke diensten, zoals toegang tot vluchthuizen, psychologische hulp en rechtsbijstand. Het wegnemen van deze bureaucratische hindernissen moet ervoor zorgen dat slachtoffers sneller en efficiënter geholpen worden.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Verzoekster werpt hier geen ander licht op. In het verzoekschrift beperkt verzoekster zich tot het bekritisieren op algemene wijze van de in de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie. Dat er nog steeds ruimte is voor verbetering en efficiëntie van de beschermingsmogelijkheden tegen huiselijk geweld en dat waakzaamheid geboden is, wordt door de Raad niet ontkend en komt ook aan bod in de hierboven weergegeven beoordeling en analyse, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Waar verzoekster opwerpt dat de ernstige politieke instabiliteit in Georgië sinds de betwisting van de geldigheid van de parlementsverkiezingen op 26 oktober 2024 en die dagelijks nog verslechtert, ertoe leidt dat de diverse ordehandavingsactoren en justitie de handen vol hebben met de gewelddadige dagelijkse manifestaties, de administratieve en gerechtelijke aanhoudingen en waardoor er weinig tijd overblijft om zich te bekommeren om huiselijk geweld en de ermee verband houdende delicten, betreft dit niet meer dan een louter blote bewering die geen weerslag vindt in de beschikbare landeninformatie.

5.6. De Raad wijst erop dat, gelet op hetgeen voorafgaat, het dan ook aan verzoekster zelf toekomt om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hier evenwel niet in. Verzoekster toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoekster in Georgië nooit naar de politie of enige hulporganisatie is gestapt om bescherming te zoeken tegen haar vader (AD, NPO CGVS, p. 18-19).

Inzake haar bewering dat ze niet naar de politie durfde stappen omwille van slechte ervaringen van gekenden, ze kende immers een vriendin van een vriendin bij wie dat slecht was afgelopen (AD, NPO CGVS, p. 18), wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat dit weinig overtuigend is, te meer omdat uit haar verklaringen blijkt dat de politie wel degelijk is tussengekomen (AD, NPO CGVS, p. 19).

In het verzoekschrift werpt verzoekster ook nog op dat ze zich niet tot de politie heeft gewend omdat deze actie tot gevolg zou hebben dat ze hierdoor onrechtstreeks haar grootmoeder, die jaren voor haar heeft gezorgd, zou aanvallen en omdat ze dan alle hoop op een latere hereniging van haar vader-dochter relatie zou verliezen. Ook uit vrees voor wraakmaatregelen van haar vader heeft ze zich niet tot de politie gewend. De Raad is van mening dat dit geen gegronde redenen zijn om te stellen dat van verzoekster niet redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische autoriteiten wendt om bescherming te verkrijgen. Evenmin toont zij hiermee aan dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te bieden tegen haar vader. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om

bescherming te krijgen tegen een belager en eventuele verdere problemen, die deze zou kunnen veroorzaken, te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

5.7. Het feit dat verzoekster de hulp van een psycholoog heeft ingeroepen acht de Raad evenmin voldoende als inspanning om de hulp en bescherming van de Georgische autoriteiten in te roepen. Verzoekster verklaart een psychologisch begeleidingstraject in Georgië te zijn opgestart en werd een maand voor haar vertrek naar België naar een psychiater doorverwezen omwille van haar zelfmoordpogingen maar slaagde er toen niet in om een afspraak vast te leggen (AD, NPO CGVS, p. 22).

Na het persoonlijk onderhoud bezorgde verzoekster een psychologisch attest uit Georgië (AD, groene map, stuk 8). Hieruit kan worden afgeleid dat zij ook in Georgië terecht kan voor psychologische hulp. In de bestreden beslissing wordt terecht besloten dat verzoekster, bij terugkeer naar Georgië, zich opnieuw zou kunnen wenden tot psychologische hulp of ondersteuning, mits zij daartoe de nodige stappen zet.

5.8. Gelet op al het voorgaande overtuigt verzoekster niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door haar gevreesde problemen met haar vader of andere familieleden, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

5.9. De door verzoeker bijgebrachte documenten in het administratief dossier werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden het volgende gesteld:

“De documenten die u ter staving voorlegde, verandert niets aan bovenstaande appreciatie. De 5 foto's waarop uw opgelopen blauwe plekken afgebeeld staan verklaren immers niets over de omstandigheden waarin u die had opgelopen en hebben bijgevolg een relatieve bewijswaarde.

De voorgelegde screenshots van het berichtverkeer met uw halfzus, met uw vader en met uw stiefmoeder veranderen niets aan het feit dat u op bescherming zou kunnen rekenen in Georgië indien u daadwerkelijk te maken zou hebben met huiselijk geweld

Het voorgelegd psychologisch attest bevestigt louter dat u een psychologisch traject bent opgestart in België. Zoals reeds eerder in de beslissing werd gemotiveerd bleek u echter ook reeds opgevolgd te worden in Georgië en wijst niets op dat het feit u bij een eventuele terugkeer zou uitgesloten worden van verdere psychologische en of psychiatrische begeleiding. U legde ook een Georgisch psychisch attest neer waaruit blijkt dat u het mentaal moeilijk had maar waaruit eveneens blijkt dat u hiervoor in Georgië terecht kon.

Uw Georgische nationaliteit staat niet ter discussie waardoor uw identiteitskaart en Paspoort weinig relevantie hebben voor deze beslissing.”

5.10. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat in hoofdte van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoekster geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.12. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.13. Waar verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM is geschonden, merkt de Raad op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en dus ook van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

5.14. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

5.15. Gelet op het voorgaande toont verzoekster evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtzoekende gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de schending van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoekster toont met geen enkel concreet element aan dat in casu aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

5.16. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een beoordelingsfout kan worden aangenomen.

5.17. Waar verzoekster ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS